

Συνέντευξη από τον Μιχάλη Ξενάκη στον Βαγγέλη Λιγκουνάκη.... (27-8-2012)

Πόσο μπορεί να σε κερδίσει ένας μουσικός και ας μην τον έχεις γνωρίσει ποτέ από κοντά και ας μην έχεις αλλάξει ούτε μια κουβέντα μαζί του πρόσωπο ;;;;

Η μουσική, έχει αυτό το χάρισμα. Σε κάνει να δένεσαι με τον ερμηνευτή. Τον γνωρίζεις μέσα από τα τραγούδια του και τον θαυμάζεις για το έργο του.

Η γνωριμία μου με τον Μιχάλη Ξενάκη είναι ακριβώς, όπως σας περιγράψω παραπάνω.

Ψάχνοντας για κάτι καινούργιο μακριά από τα ουρλιαχτά και τα δήθεν της παράδοσης μας, αυτός ο νέος καλλιτέχνης από το Βενεράτο Ηρακλείου, σίγουρα θα σας τραβήξει την προσοχή. Έχοντας ήδη δυο προσωπικούς δίσκους: "Κάθε μεγάλος έρωτας" και "Μια αγκαλιά τραγούδια", ο Μιχάλης Ξενάκης πρόσφατα κυκλοφόρησε την τρίτη του προσωπική δουλειά "Μοναχικοί δρόμοι". Νέες δημιουργίες και μελωδίες από την Κρήτη του χθες παιγμένες σεμνά και ταπεινά..Ανατολικοί ήχοι που σε ταξιδεύουν.. και μαντινάδες που δένουν απόλυτα με την μουσική, είναι οι νέοι "Μοναχικοί δρόμοι" του Μιχάλη.

(Β.Λ) Ποιές οι πρωταρχικές μουσικές καταβολές σου; Τί σε συνεπήρε αρχικά;

(Μ.Ξ) Η πρώτη μου επαφή με τη μουσική ήταν μέσα στο οικογενειακό περιβάλλον. Ο πατέρας μου έπαιζε μαντολίνο και γενικώς ακούγαμε κρητική μουσική στο σπίτι. Με συνέπαιρνε ότι καινούριο έπεφτε στην αντίληψή μου και με γοήτευε σαν μουσικό κομμάτι. Από τα πολύ παλιά κομμάτια, μέχρι και τις σπουδαίες δισκογραφίες που κυκλοφορούσαν εκείνο τον καιρό... τη δεκαετία 85-95.

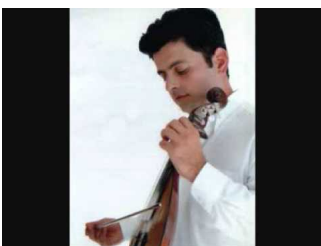

(Β.Λ) Οι "Μοναχικοί δρόμοι" του καλλιτέχνη ποιό είναι;

(Μ.Ξ) Ιδιαίτερη ερώτηση.... Συχνά ο μουσικός έχει την ανάγκη να καταθέσει κάποια πράγματα. Μουσικά εννοώ... εκεί τώρα υπάρχει το ενδεχόμενο, επειδή οι "εμπειρογνώμονες" της εποχής (δισκογραφική εταιρεία, πιθανώς και ακροατές, ακόμα και οι ίδιοι σου οι συνεργάτες καμιά φορά) συχνά κρίνουν ότι κάτι, αν και αξιόλογο και ενδιαφέρον, δε θα περάσει στον κόσμο , σου συνιστούν να κάνεις κάτι, που πιθανόν να μη σε εκφράζει αλλά που σίγουρα θα αποφέρει καρπούς. Με άλλα λόγια, σου επισημαίνουν την ανάγκη να πηγαίνεις όπως φυσά ο αέρας... εκεί, σ' αυτή τη φάση αισθάνεσαι ότι είσαι μοναχός σ' αυτό το οδοιπορικό. Θεωρώ, ότι καθένας πρέπει να κάνει αυτό που νιώθει. Αυτή τη φράση βέβαια όλοι την μοστράρωμε στην κουβέντα μας.....αλλά στην πράξη...

(Β.Λ) Πές μας για τους "Μοναχικούς δρόμους" και για τους συντελεστές του cd.

(Μ.Ξ) Οι "μοναχικοί δρόμοι" είναι η πιο πρόσφατη δουλειά που' χω κάνει. Συμμετέχουν μουσικά: ο Νίκος Γιατρομανωλάκης στο λαγούτο και στη σύνθεση δύο τραγουδιών. Στις κιθάρες, στην ηχοληψία και το ρεμίξ, ο Κώστας Μαρκάκης, στο μπάσο ο Ζαχαρίας Δραμουντάνης και στα κρουστά ο Γιάννης Χαρκούτσος. Υπάρχουν σε τρία τραγούδια στίχοι του Γιώργη του Κοζυράκη, του Γιώργη του Σταματάκη ,επίσης υπάρχει σ' ένα συρτό μια μαντινάδα του Μιχάλη Αλεφαντινού, και σ' ένα άλλο, μια του Παπυράκη απο τις Κορφές, του πατέρα του γνωστού ιατρού. Σε κάποιο άλλο, μια μαντινάδα του Δημ. Σαπουντζάκη και κάποιες πολύ παλιές μαντινάδες. Τα υπόλοιπα τραγούδια είναι δικόι μου στίχοι και μουσική. Κυκλοφορεί από την εταιρεία "ΚΡΕΤΑΦΩΝ". Ένα μεγάλο ευχαριστώ σ' όλους αυτούς που βοήθησαν σ' αυτό το cd.

(Β.Λ) Το "ΝΑ ΓΕΛΑΣ"; πώς δημιουργήθηκε; Περίμενες να αγαπηθεί τόσο αυτό το τραγούδι;

(Μ.Ξ) Όπως όλα τα τραγούδια. Μπορεί να 'ναι διαφορετική η στιγμή και η ψυχολογία, αλλά η γέννηση της μουσικής ή του στίχου πάντα γίνεται απ' την ίδια "μηχανή";. Περίμενα ότι θα αρέσει, αλλά δεν ασχολούμαι προκαταβολικά μ' αυτό, δηλαδή δεν φτιάχνω κάτι για ν' αρέσει, εάν πρώτα δεν αρέσει εμένα...

(Β.Λ) Ο στίχος παίζει καθοριστικό ρόλο στην κρητική μουσική;

(Μ.Ξ) Όσον αφορά το στίχο σήμερα, σαφώς υπάρχουν άνθρωποι που γράφουν πολύ καλά! Ειδικά κάποια παιδιά που έχουν και βιώματα και που διατηρούνε κι αυτό που ονομάζομε "ντοπιολαλιά";, εκεί νομίζω ότι είμαστε σε καλό δρόμο. Εξάλλου απ' ότι βλέπεις, υπάρχουν πολύ ωραίοι στίχοι σε δισκογραφίες καινούργιες και σ' αυτό που ρωτάς... δηλαδή, για τον ρόλο της μαντινάδας στην Κρητική μουσική, ναι... είναι καθοριστικός. Μια καλή μαντινάδα συχνά αναδεικνύει ένα μέτριο κομμάτι... το 'χω παρατηρήσει στον κόσμο αυτό. Έχει και μια μορφή έξαρσης (ή μάλλον μόδας) η μαντινάδα. Δηλαδή, πολύς κόσμος γράφει και λέει μαντινάδες. Οπότε αν αρέσει η μαντινάδα που έχει ένα συρτό, περισσότεροι νομίζω θ' ασχοληθούν μ' αυτήν και κάπως λιγότερο με τις μουσικές αξίες του κομματιού. Το ιδανικό είναι να ταιριάζει ένας στίχος σε μια μελωδία. Αυτό είναι και το ολοκληρωμένο αποτέλεσμα κατά τη γνώμη μου.

(Β.Λ) Ποιά είναι η σχέση σου με το κοινό;

(Μ.Ξ) Το σέβομαι και εκτιμώ πολύ, τόσο εκείνους που έχομε γλεντήσει παρέα, όσο και εκείνους που μπορεί να μην έχομε ειδωθεί, αλλά έχουν πει καλά λόγια για την προσπάθεια που κάνω σαν λυράρης.

(Β.Λ) Πώς κρίνεις το μέλλον των παραδοσιακών τραγουδιών σήμερα; Οι συνάδελφοί σας πόσο εύκολα ασχολούνται σήμερα;

(Μ.Ξ) Το τι μέλλον θα'χουν τα παραδοσιακά τραγούδια, θα εξαρτηθεί από το πόσο ενδιαφερόμαστε να'χουμε, εμείς σαν κοινό, σαν λαός. Υπάρχουν νέοι που θεωρώ ότι έχουνε και το ύφος και το ήθος και την τέχνη και τη συνείδηση να μεταλαμπαδεύσουν πολλά πράγματα στα νέα παιδιά που ακούνε. Όλο το παιχνίδι θα εξαρτηθεί από το τι "βήμα" θα δώσει σ'αυτούς τους καλλιτέχνες το ακροατήριο... Ο Κολοκοτρώνης είπε κάποτε ότι **"από δεν έχει δύναμη, δεν έχει γνώμη"**;... καταλαβαίνεις τι θέλω να πω... όσο για το δεύτερο ερώτημα δεν κατακρίνω αυτούς που ασχολούνται πρόωρα η επιπόλαια... στο λέω ειλικρινά, δε φταίνε αυτοί. Κανείς δεν πετά, αν δεν του δώσεις αέρα....

(Β.Λ) Θεωρείς ότι αποτελεί εμπόδιο η ταύτιση με την Κρήτη, στο να ασχοληθείς και με τελείως διαφορετικές, πιθανόν, μουσικές; Θα έκανες ποτέ κάτι τέτοιο;

(Μ.Ξ) Θα μπορούσα ίσως, σαν φιλική συμμετοχή, να τραγουδήσω ένα τραγούδι κάτι διαφορετικό απ'τα κλασικά τα δικά μας. Έως εκεί. Τίποτα παραπάνω. Εγώ, ανεξάρτητα αν γράψω ένα εντεχνονοειδές τραγούδι σε κάποιο δίσκο, στη βούργια έχω τη λύρα... και αντίστοιχα κάποια παιδιά έχουνε στο δισκάκι ντως το λαϊκό ή το έντεχνο κτλ. Καλό είναι ο καθένας να εργάζεται εκεί που ανήκει και να λείπουνε οι "μπουγάδες";.. Απλά το πρόβλημα σήμερα είναι ότι κανείς μας, δεν αντέχει στην αφάνεια και κάνομε διαρκώς κινήσεις που θα μας αναδείξουν... κινήσεις του τύπου "μετατάξεις δημοτικών τραγουδιστών σε μουσικά είδη πιο δημοφιλή ή το άλλο το τραγικό..... να παίζεις τραγούδια παλιά, του Μουντάκη ή του Σκορδαλού και να τως προσδίδεις ένα άλλο στυλάκι για να'ναι προσιτά στον νέο κόσμο που δεν έχει κλασικά ακούσματα ή δεν τ'αντέχει καν να τ'ακούσει σε κλασική ερμηνεία.. Λυπάμαι αλλά αφού έθιξες το θέμα είμαι αναγκασμένος ν'απαντήσω όπως αισθάνομαι. **Για λίγη λάμψη παραπάνω έχουμε κάμει σημαία τα παντελόνια**

μας.

(Β.Λ) Τί σημαίνει για σένα να γράφεις, να παίζεις και να παρουσιάζεις τη μουσική και τα τραγούδια σου;

(Μ.Ξ) Είναι ότι.. έχω και το δίνω. Έτσι απλά... αυτό πιστεύω... αυτό κάνω... Με όλα τα λάθη ή τις τεχνικές ατέλειες και τις αδυναμίες. Αλλά με αγάπη στη μουσική, και με σεβασμό, και απέναντι στον κόσμο που ακούει, αλλά και στον εαυτό μου.

(Β.Λ) Νοσταλγείς παλιές εποχές της ζωής σου;

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΙΧΑΛΗ ΞΕΝΑΚΗ

Συντάχθηκε απο τον/την Βαγγέλης Λιγκουνάκης

Σάββατο, 01 Σεπτέμβριος 2012 16:49 - Τελευταία Ενημέρωση Τρίτη, 02 Απρίλιος 2019 16:31

(Μ.Ξ) Ναι... σίγουρα. Παιδικές-εφηβικές μνήμες. Πιο απλή η φιλοσοφία τότε. Σήμερα, είναι πιο συμπιεσμένη η κεφαλή μας... Εμείς τα κάμαμε πιο σύνθετα, η ζωή είναι απλή και λίγη...

Βαγγέλη σ ευχαριστώ και εύχομαι καλή δύναμη και καλή επιτυχία σ'ότι κάνεις σε σένα και στο περιοδικό !!!!!

